

πτοηθείς εκ τών φρικτών άπειλών και ένταυτώ λύει τό σφιγκτά δεδεμένον βελάντιον και δωρεΐται 500 δραχμάς υπέρ της Κρήτης, τό όποϊον εΐνε επί τέλους καΐτι τι.

Άλλ' άκουσίως ύστερον από τόσους παιάνας και από τοιαύτην επαναστατικήν έκτροσιν, έρχεται εις τή γαΐλη μας τό γνωστόν άσμα, τό όποϊον εφαιδρυνε τούς Άθηναίους πρό τριακονταετίας περίπου κατά τινα άνάλογον κωμικήν περίστασιν :

Σάν δέν ειξευρες,
Φραντζέζε, νά παλαιώης. ...

Διότι καταλαμβάνετε, κύριε Ράλλη, όταν τις άναλαμβάνη τήν επιχείρησιν πραγμάτων παρατόλμων, πρέπει νά αισθάνηται Ικανήν δύναμιν, ήπως τή φέρη εις πέρας. Πρέπει ν' άνεγείρη τεράστια έδοφράγματα. ... μεταξύ τών ιδεών του και τών μετακμεισμών της Άπόκρευ, έξ ών βρίθει ό κόσμος κατά τās ήμέρας ταύτας.

Διότι καταλαμβάνετε, κύριε Λεβίδη, όσας φράσεις από τήν μετάφρασιν της ιστορίας της Γαλλικής επαναστάσεως του Μινιέ και αν καταπήν ό βάτραχος, απομένει πάντοτε πολίτης του έλλους και χωρίς νά πτοήση κανένα μέ τό κόσμα του δέν εΐνε κίνδυνος νά εκληρθή όχι ως βους, άλλ' ούτε καν ως γάτος.

Διότι καταλαμβάνετε, κύριε Σάκκη, άλλο πράγμα εΐνε ν' άγωνίζεται τις υπέρ βωμών και εστιών εις τό πεδϊον και άλλο ν' άγωνίζεται υπέρ ταμπάρων έν τη Βουλή. Άλλο πράγμα εΐνε νά έχη τις αντιμέτωπον τόν κ. Μπατζιάν και άλλο νά βλέπη άπέναντι του εύζώνους.

Εΐς Ρώσος ποιητής και επαναστάτης κατεδικάσθη ποτέ εις θάνατον υπό του άυταρχικού άυτοκράτορος Νικολάου. Κατά τήν ώραν της εκτελέσεως τό σχοινίον της άγχόνης εκόπη, ό δε κατ'δικος άνεγερθείς εΐπεν άπαθώς :

— Ούτε έν σχοινίον δέν ειξεύρουν νά κατασκευάσουν εις τήν Ρωσίαν!

Ούτε μίαν άνταρσίαν δέν ειξεύρει νά διοργανώση αΐτή ή τόσον κυνησιολόγος αντιπολίτευσις, δύναται νά εΐπη τις σήμεραν. Τήν άγνοιάν της αΐτην και τήν άδεξιότητά της έπρεπε νά τήν γνωρίζη, καθώς επίσης έπρεπε νά γνωρίζη ότι τό έλληνικόν έδαφος δέν εΐνε πρόσφορον δια τās Ισπανικά προνομιζιαμένα και ότι οι άνδριαντες τών ήρώων της λκοσωτηρίου μεταπολιτεύσεως από καιρού κοινή βουλήσει εξώσθησαν από τό Έθνικόν Πάνθεον. Όταν τις δεικνύη τόσον παχυλήν άγνοιαν ως πρός τό πνεύμα της εποχής και τόσην πλάνην περί τήν εκτίμησιν τών ιδίων αΐτου δυνάμεων, άς μη δυσχερευθής αν άκούση μετά τήν αΐκτραν άποτυχίαν τόν χλευαστικόν έπωδόν :

Σάν δέν ειξευρες
Νά ψήσης μακαρόνια
Τι έτριβες πολυ τυρί ; κτλ.

*

Λυπούμεθα, διότι έν ήμέραις τοιαύταις κοινής φαιδρότητος και εύθυμίας άπασχολούμεν τούς αναγνώστας μέ τοιαύτα θέματα άνοστα αν ουχι πένθημα. Άλλά τί νά γείνη ; έπρεπε νά ρηθής και ό επίλογος, ό άληθής και ειλικρινής επίλογος, άφου έτελείωσε τό άνούσιον δράμα.

Άλλως τε άφου ή έφειτην πενιχρά Άπόκρευ μας παρουςίασεν αΐτην μόνην τήν επαναστατικήν μασκαράταν,

μέ αΐτην πρέπει νά διασκεδάσωμεν εκόντες άκοντες, χωρίς όμως νά της άπανεΐμωμεν βραβεΐον.

Τό πολύκροτον κούνημα έν μόνον άποτέλεσμα έσχε, νά διασειση έν Ευρώπη τήν δημοσίαν πίστιν της Ελλάδος και νά εκπέσωσι τās έλληνικά χρωάγραφα κατά τινας μονάδας. Άλλ' αν ή εκβασίς του συνετέλεσε ώστε εις άνταλλαγμα νά προστεθώσι μερικά μονάδες, μερικά μόρια συνέσεως εις τās κεφαλάς τών ευεξάπτων πολιτικών μας, πάλιν πρέπει νά ειμεθα εύχριστημένοι.

Και φαίνεται τφ όντι, ότι τοιοϋτό τι συνέβη. Η αντιπολίτευσις έγκατέλιπε τήν στάσιν, έγκατέλιπεν ως και αΐτην τήν στασιμότητα και άπεράσισε νά συνεργασθής εις τήν Βουλήν μέ τήν πλειονοψηφίαν.

Ένόησεν ότι ή στάσις εΐνε σήψις και άπεράσισε ν' ακολουθήση τήν πρόοδον. Ευλογητός ό Θεός ! ... Θαρσειν χρή, φίλε Βάττε τ'άχ' αΐριον έσσετ' άμεινον.

Έν ήμέραις γενικής χαρής και θυμηδίας επιτρέπεται και ήμϊν νά κλείσωμεν τό άρθρον μας μέ αΐτό τό εύσώνον ρητόν, έστω και τετριμμένον περισσότερον από τās επανωφόρια τών ίπποτων, τās όποϊα βλέπομεν εις τās όδους και από τούς φιλιππικούς του κ. Μίλησι τούς όποϊους άκούομεν από του βήματος.

Ηρώδη ο Άπτιύδ

- Τι κρόα άποκρηά τ'άτος !
- Άν δέν ήτο και ή Βουλή... άλλοίμονον !
- Έγώ δέν πηγαίνω, διότι έχω κωλοσιργίαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΤΡΙΔΗΝ

Έπερωτάς αΐώνια για χίλια δυό ζητήματα
και υποβάλλεις έγγραφα άσήμαντα αΐτήματα
τά στήθη μας έπίσεσε μ' αΐτά 'σαν επιδότης
και λέγεται πολυ σωστά, θυρωρ, άντεροδγάλτης.

Τσοπανάιος